

Informeert

politie

De illusie van een constructief beleid voor de politie

Als je de druk blijft opvoeren en al de rode lampjes blijft negeren, ontploft vroeg of laat de bom. Een eerste bom is zonet ontploft binnen onze politiediensten.

Minister Jambon negeert al maanden de vele noodkreten om meer personeel, middelen en respect. Op de koop toe valt hij zonder scrupules ons statuut, ons ziektestelsel en onze tuchtregeling aan en vergroot hij zodoende de druk nog meer.

Het was ons al langer duidelijk dat de minister geen oren heeft naar ons als vakbond. Steeds werden we voor voldongen feiten geplaatst of kregen we te horen dat er hooguit over kleine details kon worden gepraat. Als vakbondsman stel je dat steeds weer opnieuw vast en zoek je naar een manier om toch het één en ander in de positieve zin te veranderen. Je probeert de minister te overtuigen dat wij steeds onze achterban consulteren en spreken namens enkele duizenden politiemensen, in de hoop de visie te kunnen bijsturen. Tevergeefs.

De arrogantie van de overheid ten opzichte van de vele verzuchtingen ontlokt nu een nieuwe reactie. Ditmaal niet bij de vakbonden, maar rechtstreeks vanop de werkvloer. Politiemensen melden zich massaal ziek. Op zich is dat niet te verwonderen als je ziet hoe ze worden uitgeperst, maar het is des te opmerkelijk als je beseft dat dit ongezien is en dat politiemensen steeds een bijzondere verantwoordelijkheidszin vertonen. Een grens werd dus voor velen overschreden en maakt dat deze actie groeit. Het feit dat een gesloten facebook-groep onder de politiemensen werd opgericht en op twee dagen tijd meer dan 21.000 leden telt, is zeker niet vreemd aan het succes van deze actie. De onderlinge steun in deze groep is zeer groot en de oproep naar actie neemt met het uur toe, en terecht ook.

Maar het signaal werd duidelijk weer niet begrepen. Minister Jambon vordert buiten proportie manschappen op en roept de politiemensen op om zich verantwoordelijk te gedragen. Hoe durft hij! Zijn eigen verantwoordelijk ontloopt hij met een steeds toenemende snelheid. Je zou verwachten dat hij als goede staatsman aandacht zou geven aan de eisen van de vakbonden en het ganse politiepersoneel. Je zou verwachten dat hij zorgt voor voldoende middelen en personeel. Je zou verwachten dat hij zou waken over het welzijn van de politiemensen. Het tegendeel is echter waar.

Beste minister Jambon, onze vragen zijn nooit buiten proportie geweest en we hebben steeds op een constructieve wijze willen meewerken aan de uitbouw van onze politiediensten. Wij reiken u voor de laatste maal de hand in de hoop dat u beseft dat, niet enkel voor ons, maar voor tienduizenden politiemensen, de grens nu overschreden werd. In dit ultieme voorstel verzoeken we u om met ons rond de tafel te zitten en een einde te stellen aan de onzekerheden die nu boven ons hoofd hangen en samen een goed werkende politiedienst uit te bouwen.

Zoals ik al eerder stelde, zonet ontplofte een eerste bom. Het ongenoegen onder de politiemensen is ongezien, de oproepen om actie te voeren zijn massaal. De politiemensen hebben zich verzameld, ze zijn woedend en ze verwachten actie. Het is als vakbond niet enkel onze opdracht ze te begrijpen, we moeten en zullen ze verdomme steunen want ze hebben gelijk!

Joery Dehaes
Secretaris ACV Politie